

Nej, Fæstninger ere faldne af andre Grunde; enten fordi den Tid var ude, hørt de overhovedet kunde forsvares, eller fordi der — hvad der i saa Fald næsten altid har kunnet paavises — har ligget en Fejl hos Befættningen eller hos Kommandanten — begge Dele have jo den allerstørste Betydning. Derfor tror jeg ikke, at det ærede Medlem skal udtale en saadan Kritik over Befæstningen; thi jeg tror, at han skal have meget ondt ved at bevise den. Jeg skal ved denne Lejlighed, da vi jo ere komne til at tale om Fæstningens Bestaffenhed, sige et Ord til det ærede Medlem fra Langeland (Brandes). Det ærede Medlem sagde i de Bemærkninger, han fremsøgte i Gaar, at der var en Uoverensstemmelse til Stede mellem, hvad jeg havde udtalt ved Finanslovens 1ste Behandling over for det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (S. Scavenius), og det, der findes i Anmærkningerne til dette Lovforslag, idet jeg nemlig den Gang under Diskussionen med det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds hævdede, at Fæstningen var fuldstændig, medens der derimod her i Anmærkningerne staar dette Udtryk: „de nu til Dels gennemførte Befæstningsanlæg“. Jeg skal dertil sige, at det ærede Medlem fra Langeland overser jo ganske, at Fæstningen i Virkeligheden ikke er fuldstændig gennemført, for saa vidt der endnu arbejdes paa den. Der arbejdes paa 3 à 4 Forter og ogsaa paa Middegrundene. Derimod gik jeg i Diskussionen med det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds naturligvis ud fra en Bedømmelse af Fæstningen, saaledes som den vil være, naar det Arbejde er færdigt, som nu er i Gang; det er noget, der altid har været min Forsættning i Diskussionen derom. Saaledes maa altsaa dette Udtryk „til Dels gennemført“ forstås, og det synes jeg ikke var saa vanskeligt at forstå.

Jeg skal nu gaa over til at gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (W. Dinesen). Han er egentlig imødegaaet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner), men der er dog enkelte Ting, jeg ogsaa kunde have lyst til at sige i Anledning af det, han fremkom med. Jeg skal begynde med en personlig Bemærkning. Han fremkom med en Ytring, som ikke kom frem første Gang; den er fremkommen tidligere og er bleven modsagt hver Gang af mig. Han brugte det Udtryk, at jeg havde kommanderet mine undergivne ud at holde Foredrag rundt omkring i Landet. Et tidligere æret Medlem af Tinget, det nu afdøde Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg), har og-

saa en Gang sagt det samme til mig, og jeg protesterede bestemt derimod og benægtede enhver Berettigelse af denne Ytring. Det samme gør jeg nu; der er ikke det mindste Gran af Berettigelse i denne Ytring. Det glædede mig at høre, at det ærede Medlem fra Saksbøbing (M. Madsen), der, saa vidt jeg ved, ogsaa er en af dem, der have holdt Foredrag, har rejst en energisk Protest derimod. Der er hverken i Retning af Døforbring eller Dømuntring eller i Retning af „Mundkurv“ — en Ytring, som ogsaa faldt i Gaar — gjort noget fra Krigsministeriets Side. Jeg haaber derfor, at vi maa blive fri for denne Ytring oftere her i Salen. Naar det er saa bestemt modsagt, som Tilfældet er, synes jeg, at det er usforvarligt at fremsøre denne Ytring. Det er næsten det samme som at sige til en: du lyver, og det vil det ærede Medlem dog vel ikke gøre. Det ærede Medlem kom dernæst ind paa fra sit Standpunkt at fremhæve, at Fæstningen ikke var færdig, at den var ufuldstændig, og at den manglede Befættning. Jeg skal bemærke, at naar der tidligere har været Diskussion om, hvorvidt Fæstningen var fuldstændig eller ikke, saa har man set bort fra Befættningen; der har kun været Tale om den materielle Del af Fæstningen, den Del, der ligger fast paa Jorden. Jeg har allerede for mange Aar tilbage stærkt fremhævet det i høj Grad ønskelige og nødvendige i, at man fik en Udvidelse af Artilleriet og Ingeniørerne for at saa større Befættning; men naar det ærede Medlem talte, som om der ikke var nogen til at fyre Kanonerne af, saa er det en Overdrivelse, som ikke bør komme frem, hvor alvorlige Mænd tale om en alvorlig Sag. Jeg skal gøre opmærksom paa, at i 1864 havde vi to reglementerede Kompagnier til Landbefæstningen og fire organiserede Kompagnier til Søbefæstningen. Fæstningsartilleriet i 1864 var improviseret, det var stykket sammen ved at tage Befalingsmænd fra Feltbatterierne, hvor man kunde saa dem, og dog mener jeg, at der blev affyret en Del Krudt i 1864; og jeg vil indstaa for, at hvis vi saa Krig den Dag i Morgen, vil der blive affyret et ganske respektabelt Antal Skud fra Fæstningen af udmærket gode Kanoner, der blive kommanderede af et dygtigt Befalingspersonale. En anden Sag er, at Personalet er for lille, ligesom det var for lille ved Dybbøl. Det var netop Manglen paa Befalingsmænd ved Dybbøl, der gjorde, at mange Ting i Artilleriforvaret bleve anderledes, end det ellers vilde være blevet. Man kan læse i Beretningerne derom, at